

ಆಗಲಾರಳು

‘ಯಾಕೆ?’

‘ನಮ್ಮದು ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹ. ಮನೆಯವರ ವಿರೋಧ ನನಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಅವಳಿಗಾಗಿ ಬಂದೆ. ಶ್ರೀತಿ ಕುರುಡು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಮಿಂಚಿತ್ತು. ಅವಳಪ್ರಾನ್ತದು ಹೇರಳ ಅಸ್ತಿಯಿದೆ. ಅವಳ ಭಜಗ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೇ. ನನಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ವಿರೋಧಿಸಿದರೆಂದು ನನ್ನವರಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ದ್ಯುಷಣ. ನಾನೂ ಮತ್ತೆ ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಿವೃ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.’

ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಇವರಿಬ್ಬಿಗೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಅನುಕಂಪ ಮಾಡಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಿಹಿ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಿಗೆ ಕರೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬರುವಾಗಲೇಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಾಕಲೇಟ್ ತರುತ್ತಿದ್ದ. ವಿದ್ಯಾ ಉಪಕ್ಕೆಸಿದರೆ, ‘ಬಿಡಿ ಅತ್ಯಿಗೆ, ನನಗಂತೂ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾವನಾಗಿ ತರುತ್ತಿದ್ದನೆ’ ಎಂದಾಗ ಅಶೀಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ಕಷ್ಟಿತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಸಂಸಾರ ಏವರು ಕೆದಕಿ ನೋವು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕಿಶೋರನ ಏನೇ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯವಿರಲಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರ ಇರುತ್ತಿದ್ದ. ಮಗಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಯಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಂಕ್ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಂಕರ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಪಾಟ್‌ ಇಟ್ಟಿ ಕಿಶೋರನಿಗೆ ಹಾಲೂ ಬುಕ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರುತ್ತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದ.

‘ವಿದ್ಯಾ ನಂಗೆ ಅಣ್ಣಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮರೆತೆ’ ಎಂದಿದ್ದಳು. ಪಾಟ್‌ಗೆ ಅಶೀಲಾನ್ನು ನಾನೇ ಕರೆಯುವೆ ಎಂದವಳಿಗೆ, ‘ಬೇಡ ಅತ್ಯಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾಳು. ನಾನೇ ಹೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಬಂದರೆ ಉರಿನವರೆಂದು ಹೇಳಬೇದೆ’ ಎಂದಿದ್ದ.

ಪಾಟ್‌ ಶುರುವಾಗವ ತನಕ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಸಮಾರಂಭದ ಮುದ್ದದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನೊಂದಿಗೆ ಅಶೀಲ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲೂ ವಿದ್ಯಾ ಅಶೀಲನ್ನು ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಳು. ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರೂ ಅವಳಲ್ಲಿ ಜಂಬ ದಪ್ಪ ಕಾಣಿಸಿರಲ್ಲಿ. ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಿದ ಅವರು ಹೋರಿದ್ದರು. ಶಂಕರನೂ ಅವಳಿರುವಾಗ ಅಪರಿಚಿತನಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿದ್ದ ಹೋರಿದುವಾಗ ಅಶೀಲ ‘ಹೋಗಿ ಬರುವೆ ಎಂದವಲು ವಿದ್ಯಾ ಹೈನ್ ನಂಬರ್ ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಮರುದಿನ ಫ್ರ್ಯಾಂಕ್ ಹೇಳಿ ವಾಟ್‌ ಆಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೇಸೇಜ್ ಕಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬಿಂದ ಶಂಕರ ರಾತ್ರಿ ತನಕ ಇದ್ದು ಹೋಗಿದ್ದ.

ಮೌನ್ ಶಂಕರ ಕಿಶೋರನಿಗೆ ಹೋಗ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಾತಾಡುವುದಿದೆ ಸಂಚೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹತ್ತಿರ ಬರುವೆ ಎಂದಿದ್ದ.

ಶಂಕರ ಬಹಳ ಟೆನ್ಸ್‌ನಾನಲ್ಲಿದ್ದ. ‘ನನ್ನ ಜೀವನ ಮುಗಿದಂತೆ. ಎವ್ವೇ ಕವ್ಯ ಬಂದರೂ ಹೇಳೋ ಬದುಕಿದ್ದೆ. ಆದರೀಗ ಬದುಕಿದ್ದೂ ಸಕ್ತಿತೆ’.

‘ಏನಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳು ಕಿಶೋರ್’ ಅವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ.

‘ಫಿನು ಹೇಳಲಿ? ನಾನು ಪೂರಾ ಮುಖುಗಿದಂತೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಶೂರಿಟ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಅವನು ಕೈ ಎತ್ತಿಬಿಟ್ಟ ಕಂಕೊ. ನನಗೆ ಸೋಟ್‌ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನದಾದ ಒಂದು ಮನೆಯಿತ್ತು; ಅದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಾ ಅಶೀಲನಡೆ. ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ವಾಧೀನವಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಅಶೀಲನಿಗೇನಾದರೂ ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ ಅವಳ ಇಡೀ ಪರಿವಾರ ತೀರುಗಿ ಬಿಂಬಿತುದೆ. ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರ ನನ್ನವರಂತ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಕಿಶೋರ್. ನಿನು ಹಣ ಹೊಟ್ಟರೆ ಮನೆ ಉಳಿಯಿತ್ತೆ. ನಾನು ಮಾರಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನದು ಹೊಟ್ಟರೂ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಉಳಿಯಿತ್ತೆ’ ಎಂದ.

ಮೈ ಜುಂ ಎಂದಿತು. ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯನ ಜೀವದ ಉಳಿವು ಅಳವು ನನ್ನದಾಗಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ಅಣ್ಣನೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ ಅಶೀಲ ವಿರೋಧಿಸಲಾರಳಿಂದು ‘ಹೆಡರೆಬೇಡ ನಾನಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವ’ ಎಂದ. ಶಂಕರ ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ನಿನು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ